

[Ib Christensen]

nale retsorden. Den holdning, jeg her giver udtryk for, er et udtryk for, at vi ønsker, at den internationale retsorden og de regler, der er nedfældet, skal holdes.

Jeg vil gerne tilføje, at jo flere lande der står bag sanktionerne, jo større vægt får de. Det er et yderligere argument for, at man prøver at appellere til De Forenede Nationers generalforsamling. Det er nemlig ikke nok, at en kreds, en række af vestlige lande ensidigt foretager sanktionerne. Det kan måske bidrage til at isolere Vesten fra den tredje verden. Derfor er det efter vores opfattelse en farlig vej at foretage ensidige sanktioner.

Der står minsandten i bemærkningerne, at EFs udenrigsministre har besluttet, som om EF-udenrigsministrene kunne beslutte noget som helst. Man kan holde koordinerende møder omkring den udenrigspolitik, de enkelte EF-lande har, men man kan ikke beslutte noget. Men det står der altså i bemærkningerne, så langt er man altså kommet. En forudsætning for denne såkaldte beslutning var – det fik vi klart fortalt blandt forudsætningerne – at man derved kunne undgå, at De Forenede Stater greb til selv-tægt ved at foretage en militæraktion. Tre dage efter gjorde man det. Det synes jeg også burde stemme til eftertanke.

Jeg er bange for, at dette betyder en op-trapning uden løsning. Jeg er bange for, at dette betyder, at Iran drives i armene på øst-blokken, og derved bliver vores situation alvorligere. Jeg er bange for, at ikke bare Iran, men også andre lande kan gribe til modforanstaltninger, olieboykot o. lign. Det rummer også nogle videre perspektiver i retning af, at NATO og EF inddrages i mellem- og fjern-østlige spørgsmål, som er langt uden for NATO-pagten, og hvor EF ikke i Romtraktaten har nogen som helst hjemmel til at beskæftige sig med disse ting.

Jeg vil gerne spørge, om man har drøftet disse ting med de øvrige nordiske lande eller man kun går sammen med EF-landene.

Jeg er meget enig med hr. Ninn-Hansen, der siger, at de politiske holdninger her i landet ikke bør afhænge af, hvad man gør i et andet land. Jeg vil gerne sige: det bør heller ikke afhænge af, hvad man gør i de andre 8 EF-lande, men det bør afhænge af, hvad man ud fra en dansk selvstændig sikkerhedspolitisk vurdering finder rigtigt, og af de forpligtelser af moralsk og politisk karakter, vi

har over for De Forenede Nationer, og verdensorganisationens mulighed for at opretholde verdensfreden og sikkerheden.

Til sidst vil jeg sige, at vi skal se dette i et større perspektiv. Vi skal se det i det perspektiv, at det brændende had, der er opstået til De Forenede Stater i Iran, har sin historiske forklaring og årsager. Hvis man ser bort fra det og stadig væk stiltiende eller accepterende går med til, at De Forenede Stater fører en selvmorderisk politik, som det efter min mening er at alliere sig med militære eller reaktionære regimer og modsætte sig nødvendige sociale omvæltninger, så sætter vi i Vesten sikkerheden inklusive vores egen over styr.

Derfor må vi advare imod disse ting og henstille, at den internationale procedure følges. Der henviste hr. Stinus til den internationale konvention af 1973, men jeg gør opmærksom på, at denne konvention desværre ikke er tiltrådt af Iran. Jeg vil gøre opmærksom på, at denne konventions regler endda er fulgt, idet Den internationale Domstol har fordømt gidseltagningen og krævet den bragt til ophør, men at det ikke har hjulpet, og at vejen derefter har været FNs sikkerhedsråd, hvor beslutning blev blokeret, men hvor den sidste vej, der bør følges, altså er FNs generalforsamling.

Med disse ord skal jeg sige, at retsforbundets folketingsgruppe ud fra de argumenter, jeg her er fremkommet med, ikke ser sig i stand til at støtte det pågældende lovforslag.

#### Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg vil først sige tak for tilslutningen til regeringens lovforslag. Jeg tror, det var hr. Arne Melchior, der konstaterede det brede flertal, og jeg finder, at det er meget vigtigt i en sag af denne art, at man har et så bredt flertal som muligt bag en sådan beslutning.

Over for et par af ordførerne, der har været kritiske over for forslaget, vil jeg gerne understrege, at når forslaget bliver fremsat, så er det, fordi Sovjetunionen, som det har været nævnt under debatten, i FNs sikkerhedsråd nedlagde veto imod forslag om sådanne sanktioner.

Til dem, der finder, at der her er tale om, skal vi sige noget, der er fjendtligt over for Iran, vil jeg godt sige, at i modsætning til en beslutning i FNs sikkerhedsråd er der her